

JANEELYN LOPETTAA SELAAMISEN

Hän halusi todella nähdä seuraavan videon. Ja sitä seuraavan. Ja sitä seuraavan.

Charlotte Larcabal Speakman
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Malesiassa.

Janeelyn pyyhkäisi peukalollaan puhelimen näytön yli. Videoita välähti esiin. Hän pysähtyi katsomaan yhtä ja jatkoi sitten selaamista. Sitten hän pysähtyi toiseen videoon. Siinä oli paljon huonoa kielenkäyttöä, mutta se oli hauska, joten hän jatkoi sen katsomista. Ja jatkoi sitten selaamista.

"Janeelyn! Haluatko tulla piirtämään?" Hänen pikkusiskonsa Jojo heilutti paperia.

Janeelyn vilkaisi ylös. "En juuri nyt."

"Okei." Jojo rypisti otsaansa ja laski paperin.

Selausta. Selausta. Selausta. Videoita somista eläimistä. Videoita kuuluisista ihmisistä. Videoita lapsista tanssimassa. Ja muutama video, joista Janeelyn tiesi, ettei niitä ollut hyvä katsoa. No, ehkä enemmän kuin muutama. Janeelynista alkoi tuntua, että hänen pitäisi lakata katselemasta niitä.

Mutta ihmiset myös julkaisevat paljon hyviä asioita, hän ajatteli. Hän oli jopa oppinut muutamasta videosta uusia tapoja piirtää.

"Janeelyn", äiti kutsui.

"Hmm?" Janeelyn ei tällä kertaa edes nostanut katsettaan.

"Meillä on tänä iltana mereneläviä ja paistettua riisiä", äiti sanoi. "Autatko minua ruoan valmistamisessa?"

Janeelyn rakasti mereneläviä ja paistettua riisiä. Mutta hän ei halunnut nousta ylös aivan vielä.

"Voinko vain kattaa pöydän?" hän kysyi. "Voin auttaa tiskeissäkin."

"Sopii", äiti sanoi. "Mutta sinun pitää kattaa pöytä heti kun pyydän. Ja sitten on aika antaa puhelin takaisin. Onko sovittu?"

"Joo joo", Janeelyn sanoi.

Janeelyn jatkoi videoiden katsomista. Jälleen hänestä tuntui, ettei hänen pitäisi katsoa niitä. Mutta hän halusi todella nähdä seuraavan videon. Ja sitä seuraavan. Ja sitä seuraavan. *Selausta. Selausta.* Oli vaikeaa lopettaa!

Viimein Janeelyn laski puhelimen kädestään. No, ehkä hän voisi katsoa loppuun vielä sen viimeisen videon...

Ei, Janeelyn sanoi itselleen lujasti. Pyhä Henki oli innoittanut häntä, ja hän halusi kuunnella. Hänen kätensä häälyi yhä puhelimen lähelle. Se oli niin koukuttavaa! Janeelyn puristi silmänsä kiinni.

Rakas taivaallinen Isä, hän rukoili hiljaa. *Yritän kovasti kuunnella Pyhää Henkeä, mutta tarvitsen apua. Haluan lakata katsomasta näitä videoita, mutta en ole varma, kuinka. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.*

Juuri silloin äiti kutsui häntä kattamaan pöydän. Janeelyn hypähti hymyillen ylös. Se oli yksi tapa auttaa häntä pääsemään irti puhelimesta.

Janeelyn laittoi lautaset pöydälle. "Äiti, näin puhelimesta pahoja asioita", hän tokaisi.

Äiti nosti katseensa ruoanlaittosta. "Millaisia asioita?"

"Niin kuin pahoja sanoja ja pahoja videoita." Janeelyn kohautti olkiaan. "Mutta ei kaikki siellä ole paha."

"Mitä teit, kun näit pahoja asioita?" äiti kysyi.

Janeelyn oli hetken hiljaa. Hän asetti kullekin paikalle mukin.

"Jatkoin katsomista", hän sanoi. "En tiedä, minkä takia. Mutta Pyhä Henki käski minun lopettaa, joten rukoilin apua."

Äiti laittoi pöydälle höyryävän tarjoiluvadin mereneläviä ja paistettua riisiä. "Joskus on todella vaikeaa lakata tekemästä asioita silloinkin kun tiedämme, että ne ovat pahoja", hän sanoi. "Ja kun niin tapahtuu, parasta, mitä voimme tehdä, on rukoilla."

Janeelyn virnisti. "Minä tein siis oikein."

"Niin todella teit." Äiti ojensi Janeelylle lusikat pöydälle pantavaksi. "Eikä kaikki internetissä ole paha."

Se voi auttaa meitä olemaan yhteydessä ystäviin ja jakamaan ideoita. Mutta voi olla myös vaikeaa pysyä erossa kaikista pahoista asioista. Tästä lähtien, jos aiot katsoa videoita, katsotaan niitä vain yhdessä. Sillä tavoin isä ja minä voimme auttaa, jos näet jotakin paha."

Janeelyn nyökkäsi. Seuraavan kerran hän katsoisi videoita äidin ja isän kanssa. Mutta sitä ennen oli paljon hauskoja asioita, joita hän voisi tehdä ilman puhelinta.

"Kutsutko kaikki syömään?" äiti pyysi.

"Joo! Ja päivällisen jälkeen aion piirtää Jojon kanssa!" ●

